

ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο πρεσβυτήρ Αποστόλης τῆς ἱερῆς Παλατιᾶς
συνέντευξιν σπουδαίαν πρὸς τὸν Μιχαήλ.

Μιχ. — Τί λέγετε, ἐξοχώτατε, περὶ τοῦ ταξιδίου,
ὅπερ Τζαβήτ ἐπιχειρεῖ ἄρχας Μπαϊραμίου;

Παλ. — Θρυλεῖται, δξυδερκέστατε, πῶς εἶναι δι' ὑγείαν
κι' ὅλως διόλου ἀσχετον μετὰ τὴν οἰκονομίαν.

Μιχ. — Λέγουν πῶς πάγει στὰς Ἀδλὰς τοὺς Βασιλεῖς νὰ ἴδῃ
διὰ τὸ Κρητικόν.
Εἶν' ἀληθές, μαρκήσιε, πῶς εἶνε τὸ ταξίδι
σαφῶς πολιτικόν;

Παλ. — Πολλὰ μὲν ἄδουσι θνητοί, ἀλλ' ὅμως τὰ εἰκότα
ἐγὼ θεὸς νὰ σὲ πῶ
Τί κρύβει, φίλε, τοῦ Τζαβήτ ἡ μαύρη ρεδιγκάτα
μουστήριον τρανόν.

Πηγαίνει καθὼς ἔμαθα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν,
ὅπου βαρὺς ἐξέσπασε τῆς ἀνταρσίας κρότος,
γιὰ νὰ συλλάβῃ γυμναστὴς μετὰ τὴν ἀστυνομίαν
ὡς βουλευόμενος δεῖνὰ κατὰ τοῦ καθεστώτος.

Κατόπιν δὲ εἰς Σινικήν μονάχου δὲ πράσιν
νὰ μάθῃ τί ἀπέστειναν οἱ γυμνασταὶ « Ἀτλαντασοῦχτιν »,
κι' ἀφοῦ καμπόσους ἐξ αὐτῶν ἀρπάξῃ καὶ κρεμάσῃ
θεὸς νὰ μᾶς μάθῃ σύντομα τὸ φλάξτιν κρομυδουξτιν.

Μιχ. — Εὐχαριστῶ μαρκήσιε, φωτίσθη τὸ ξερὸ μου,
καὶ τώρα φεύγω βιαστικῶς νὰ κάμω τὸ νερό μου.

Εἰς πρότυπον... Αὐταπαρνήσεως

Ἀκούων τὰ διδάγματα τῶν ἱεροκηρύκων
κι' ἄλλων ἀγίων ἀδελφῶν τὰ μάλα σεβαστῶν,
πρὸς δὲ καὶ εἰς χριστιανικὰ αἰσθητά ὑπεικῶν
κι' ἔχων ὑπ' ὄψει σου αὐτῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν ὑπὲρ ὅλων ἄραντα τὸ προπατορικόν
ἐκεῖνο τὸ ἁμάρτημα, καὶ σὺ ἀδελφικόν
δεικνύων μέγα αἰσθητά, πλήρης αὐταπαρνήσεως
αἶρεις τὰ ἀνομήματα μετὰ ἐγκαρτερήσεως
ἄλλου, καὶ ἡ ψυχὴ σου
ἐντὸς τοῦ Παραδείσου
μ' ἀκτίνας εἰς τὸ μέτωπον ὡς τὰς τοῦ Μωϋσέως,
περὶ ὅλεπτον ἠσφάλησε τὴν θέσιν τῆς βεβαίως.

Μήλων Ἰανθμός.

— Κατὰ τὴν διαφέρει ὁ ἐν Κανᾷ γάμος ἄλλου τοιοῦτου ἐκ τῶν
τελευταίων ἐγκαυθῶν.

— Καθ' ὅτι, κατὰ τὸν ἐν Κανᾷ εὐρέθησαν, ὡς ἐκ θαύματος, πί-
θοι παρ' ἄλλου πληρωθέντες, ἐνῶ κατὰ τὸν ἐγκαυθῶν γαστήρ.

Πρὸ τῆς προθήκης καταστήματος νεωτερισμῶν.

— Διατί ἄραγε νὰ ἐτέθη ἡ εἰκὼν αὕτη, γνωστοῦ κληρικοῦ, ἐν
τῇ προθήκῃ;

— Διὰ τὸ ἀποκρούεται ὁ Σατανᾶς ἴσως, διότι.....

— Καλὰ τίς ἄλλος;

— πᾶς ἄλλος πασσάλῳ ἐκκρούεται.

— Διατί λέγονται οἱ ἱερεῖς κληρικοί;

— Μὰ, καθὰ ἰσχυρίζετο ὁ ἱεροκήρυξ τὴν Κυριακὴν, διότι κλη-
ροῦνται οἱ ἄριστοι.

— Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄριστοι ἐν ἀρεταῖς. Ὑπάρχουσιν καὶ ἄρι-
στοὶ ἐν κακίᾳ. Ποῦ δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐξ αὐτῶν πρὸς διάκρισιν;

— Ἐνίοτε.... εἰς τὸν Κινηματογράφον.

— Ὁ κ. Πολυχοῆνης προέβη εἰς ἐπαινετὴν καινοτομίαν φέρει
ταινίας μετὰ ἐπικαιρὰ θέματα, τῶν ὁποίων κάμει χρῆσιν ὅταν πρό-
κηται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Κινηματογράφον ἡ Α. Π. Τὴν Κυρια-
κὴν λ. χ. εἶχε ταινίαν τέχνης, παριστώσασαν τὴν κατάκτησιν....

— Τοῦ Παραδείσου;

— Ὁχι, ἀδελφέ, τὴν κατάκτησιν ὠραίας ὑπάνδρου γυναικός.

ΜΗΛΩΝ ΙΑΥΘΜΟΣ

— Ὁ « Ἀτλας » ἄλλη φορὰ ἐσήκωνε στῆς πλάτες τοῦ ὅλο τὸν
οὐρανόν.

— Σήμερα ἀρκεῖται γὰρ σηκῶν ὅλον τὸν κόσμον... στὸ ποδάρι!

— Πῶς τὰ πρηνῶς φίλτατε;

— Καλὰ, ἀρκετὰ καλὰ. Διάγω ρα χατεύων καὶ τεντόνων τῆς ἀ-
ρίδες μου στὴ λέσχη.

— Ὁχι ἀδελφέ! Τὰ παραφουσκώνουν τὰ πράγματα μετὰ τὸν
« Ἀτλαντα ».

— Μὰ, φίλε μου, ξεχνᾷς ὅτι εἶναι ὁ κ. Φουσκὸς στὴ μέση;

— Ὁ κύριος πρὸς τὸν ἐπισκέπτην.

— Ἡ γυναῖκα μου λέγει πῶς ὁ Νίκος μας μοιάζει καθ' ὅλα.

— Ἡ κυρία: Καὶ ἔχει ἓνα γινάτι αὐτὸ τὸ παιδί... γαῖδουρινό!
Est

Τὰ Βασάνια τῆς Ζωῆς

Νὰ σὲ χάσουν; στὸ φρέσκο, γὰρ τραβᾷς τὰ μαλλιά σου γιὰ τὴν
χακομοιρίαν ποῦ σὲ βρῆκε καὶ νὰ μὴ βροῖσκειται οὔτε ἓνα φύλλο
« Σκορπιού » γὰρ διασκεδάσης τὴν λύπη σου, γιατί... γιατί ἔγινεν
ἀνάρηστος.

— Νὰ μὴν ἔχῃς οὐτ' ἓνα δόντι καὶ νὰ σοῦ προσφέρουν...
παξιμάδια!

Zak-Zak

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Γνωστὸς φαρμακοχημικὸς ἐφευρετὴς νέον φάρμακον, τὸ ὁποῖον
πωλεῖ εἰς φιαλίδια ἐν τῷ φαρμακείῳ του. Εἶναι δραστηκώτατον
διὰ τοὺς ἀπαρηγορήτους καὶ συγκοιτεῖται ἀπὸ ὕδωρ ἁγιασμένον ὑπὸ
τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς τοῦ ἐφευρέτου Ἁγιάσος τῶ
διὰ τὴν ἀνάστασιν θεοῦ συγχαρητήρια, ἐνεργούσα συγχρόνως παρὰ τῷ ἐκεῖ
δικαστηρίῳ, ὅπως τῷ δοθῇ καὶ ἰδιαιτέρον προνόμιον ἐφευρετικό-
τητος.

ΦΘΙΣΙΚΟΣ... ΕΞ ΑΤΡΟΦΙΑΣ.

Τό πρωί σχεδόν δέν τρώγει. Γάλα μόνον τρεῖς ὀκάδες
καί ψωμιὰ κόφα μισή.
Καί τό μεσημέρι λίγο. Ἐν' ἀργάκι δέκα ὀκάδες
κ' ἓνα κιούπι ἄσπρο κρασί.

Ἄν ρωτᾶτε γιά τό βουρ
δέκα πιᾶτα φασουλι

πέντε δρνίθια,
ἑθια.

Κι' ὄλοι λέν ἄμα τ
σίγουρα θέ νά πεθι

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΕΡΩΝΗ

Κυρά! Τῆς Τέχνης Ρήγισσα, Νεράιδα τοῦ Ρυθμοῦ,
Τῶν μουσικῶν κάθε ψυχῆς μαντεύτρα σὺ Πυθία,
Ποῦ ἔταν λαλῆς σκλάβες ψυχῆς τοῦ κόσμου τοῦ πεζοῦ
Ἐλεύθερες σ' ἀκολουθοῦν στήν Ἁγία Λιτανεία...

Κυρά! Μαζεύω τῶν βουνῶν τ' ἀμάραντα λουλούδια
Κι' ἀδρά κλαδιά κορφολογῶ στής Αὔρας τὰ φιλιὰ
Κ' ἔνα στεφάνι ἀτίμητο σφῦ πλέκω μέ τραγουδία
Καί σοῦ στολλίζω, Ἀσύγκριτη, τὰ ὠραῖά σου μαλλιά.

ΧΑΡΙΚΛΗΣ

ΓΑΜΟΙ

Δημήτρης ὁ Βερώνης καί ἡ Σμύρνη Ὀυρανία
τοῦ Πολυχρόνη ἡ κόρη εἰς τὰ προσόντα φίμα
προχθές στεφανώθηκαν μ' ὄλων τήν εὐλογία
κ' ἦλθαν ἐδῶ νά κάμουν τοῦ μέλιτος τὸν μῆνα
Κ' ἐγὼ χαρὰ τοῦς εὐχομαι καί ξέγνοιαστη καρδιά
κι' ὄσα ποθοῦν νά κάμουν ἀντάξιά τους παιδιά.

ΘΕΑΤΡΟΝ

- Ἀπό αὔριον ἡ πρώτη παράστασις τοῦ μοναδικοῦ μας θιάσου Ἰεγνάδη—Βερώνη.
- Μὲ τό ἔξογον ἔργον δύο Γερμανῶν συγγραφέων τῆς Σάντας τῆς Ἀταιγίνας.
- Πρωταγωνίστρια ἡ ἀσύγκριτος καλλιτέχνης ἠθοποιὸς Αἰκατερίνη Βερώνη.
- Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀριστοτεχνικὸν τοῦ Μπερνατῆν ἡ **Καταιγίς**.
- Τρέξτε αὔριον προφθάστε γ' ἀγοράσετε εἰσητήριο, διότι, τὰ ὀλίγα ποῦ ἐναπέμειναν γίνονται ἀνάργαστα.

Τελείωσε. Γεγονὸς τ
Μυτιλήνη. Εἰς τὰς προῖ
προχθές καλλονὰς σπ
Πληροφορούμεθα δι
σέμνους!

- Γιάννη! Τί κάν
- Τίποτα ἀφεντικό.
- Ἐσὺ Κώστα;
- Βοηθῶ τὸν Γιάν
- Καλὰ, σὰν τελε

Ἡ Δημαρχία μᾶς
ἔδωκ τῆς πρωτεύουσι
γραμμαρίων λάσπεσ
σκόνεωσ ἐκτυφλωτικ
λειοποίησιν τοῦ μίγι
χεῖτα... καλῆς θελι

- Ὁ ἔρωσ μου
- Τὸ πιστεύω,

Ε

Εἶνε ὁ Δήμαρχος καλὸς καθ' ὅλα του ἐν γένει
κι' ὡς καί τό φέσι του μπορεῖς νά πῆς πῶς τὸν πηγαίνει.
Μ' ἀπ' τῆ Φραγκο-κλήσιᾶ ἔμπροσ
ὅταν περνᾶς κ' εἰν' ὁ καιρὸς
πολὺ ζεστός ἢ μέτριος ἢ καί πολὺ ψυχρὸς
καί αἰσθανθῆ ἡ μύτη σου τῆ φοβερά τῶν ἀγωγῶν
τῆ βρώμα, ποῦ καί εἰς νεκρὸν φέρει τὸν ἐμετὸν,
τὸ δίδεις πλὴν τὸ πρῶμα αὐτὸ ὀλίγον τι σ' ἐκ πλήττει
κι' αἴφνης σκεπτόμενος ρωτᾶς... νᾶχη κ' ἐκεῖνος μύτη;

Μήλων Ἰαυθμός

ΤΟ ΚΑΚΟ ΔΟΥΛΙΚΟ

Από την πόρτα μου ένα μεσημέρι
έπερασ' ένα δουλικό,
στο χέρι του κρατούσ' ένα πανέρι
γεμάτο βάζα με γλυκό.

Από τ' ολόγλυκο γλυκό λιγάκι
έζητησα να γλυκαθώ,
μά μούπε πώς καλλίτερα φαρμάκι
θα μούδινε για να χαθώ.

Από τὸ κόκκινο κ' ἐγὼ χειλάκι
τὸν λόγο πούπε τὸν πικρὸ,
μὲ βιά τ' ἀρπάζω ἕνα φιλάκι
κ' ἀπ' τὸ γλυκὸ του πειὸ γλυκὸ.
Μήλων Ἰανθμὸς.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια).

Ἀναπαράδια.— Λέξεις ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν προθέσεων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἔρωτα, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν πρόθεσιν.

Γῆρας.— Ὅλοι καὶ ὄλα ὑποκύπτουν εἰς τὸ γῆρας. Ἐξαιρεῖται ἡ γλῶσσα τῆς γυναικὸς.

Γούφα.— Δέρμα τριχωτὸν, περιερχόμενον ἐξ ἐνὸς ζῴου εἰς ἄλλον.

Βάμβαξ.— Φυτόν τῆς Ἰνδίας. Εὐδοκίμει κυρίως εἰς τ' αὐτιά τῶν γέροντων.

Ἡλικία. (τῆς γυναικὸς)— Σκοτεινὴ καὶ ἀκαθόριστος. Ἡ γυνὴ κατὰ τὴν βιογραφίαν τῆς εἶναι 50 ἐτῶν, κατὰ τὰ φαινόμενα 40, κατὰ τὴν ἠμολογίαν τῆς 30, κατὰ τὴν ἐγδυμασίαν τῆς 20 καὶ κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν τῆς μόλις 12.

Μουσικῆ.— Θόρυβος ἀκριβοπληρωμένος.

Μαργαρίτης.— Πολύτιμος λίθος, ἀλιευόμενος κυρίως εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰ κηρύγματα κάποιου... Παπαδέλα.

Μωρὸς.— Φίλος σου στενὸς, ἔχων τὴν σπανίαν εὐγένειαν νὰ παρουσιάζεται, ὅταν... καθρεφτίζσαι.

Χάρις.— Ἰδιότης μερικῶν δεσποινίδων, ἣν ὅποιαν ἐκτιμοῦν κυρίως οἱ κατάδικοι.

Τόνος.— Οἱ τόνοι εἶναι τρεῖς. Ὁξεῖα ἡ ῥωνὴ τῆς συζύγου σου, **περισπωμένη**, τὸ ἀπέλλο τῆς καὶ **βαρεῖα** πρέπει νάσαι ἡ τακκοῦλά σου.

Τιμῆ.— Ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων αὐξάνει, τῆς γυναικὸς ἐλαττοῦται.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἡ παρὰ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

— Εἶναι νέα, ροδόχρους καὶ ζηλευτὴ. Ἐ-
ι θαυμάσιον παράστημα καὶ κομψότητα
ναδικὴν. Ἐχει περίφημα στολίδια καὶ λε-
ὸ καλλιτεχνικὸ γούστο. Δέχεται κάθε ἀ-
γευμα Σαββάτου καὶ ἔχει ζούρ φιξ τὴν Κυ-
κὴν. Τὴν ἐπισκέπτονται πολλοὶ καὶ αὐ-
; ὁ Σεβασμιώτατος τιμᾶ ἔντοτε τὰς ἐορτάς
ς. Διατελεῖ εἰς τρυφερωτάτας σχέσεις μὲ
ν κατώτερον κληρὸν καὶ ἀρέσκειται ὑπερ-
λικά εἰς τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λιθανωτὰ τῶν
λων τῆς.

Εἶναι πασίγνωστη.

Ἄσα εἶναι;

II

— Ὁ μουσικὸς Michel τὸ ἔχει ἀπλὸ, ἡ
mamaselle τῷχει διπλὸ καὶ ἡ madame
τὸ ἔχασε.

Ποῖ;

Εἰς τὸν λῦτην θὰ δοθῇ δῶρον εἰς κατάλο-
γος ἀνωμάλων ρημάτων καὶ ὁ Κάζαμίας τοῦ
1920 χρυσοδεμένος.

Ὁ ἀγωνοθέτης

ΞΕΝΟΣ ΠΑΛΑΒΡΑΣ

ΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ

Νέα ἀπ' τὰς Κυθωνίας:
Ὅλοι παίζουν τυφλομυίας.

Νέα ἀπ' τὰ Μοσχονήσια:
ἡ δουλειὴ τῶν πάνε ἴσια.

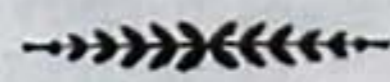
Νέα κ' ἀπὸ τὸ Γκουμέτσι:
ἡ δουλειὴ τῶν ἔτσι κ' ἔτσι.

Νέα κ' ἀπὸ τὸ Κεμέρι:
μάλωσαν δυὸ συμπεθέροι.

Νέα κ' ἀπὸ τ' Ἀδραμίττι:
δὲν ἀπόμεινε σημίτι.

Νέα κ' ἀπὸ τὸ χωριὸ μου:
σὰς φιλάει τὸ Μαρῖω μου.

Ἐβρίων.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Σ' ἕνα Ἱεροκήρυκα
Σὲ τοῦτα ἔδω τὰ σκοτεινὰ
τοῦ Χάρου τὰ κατώγια
μπήκε ὁ παχὺς ὁ Πάπαδος
μὲ τὰ παχυὰ τὰ λόγια.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΟΦΗ ΙΔΕΑ

Καθεὶς πρέπει νὰ κάμνη αὐτοπροσώπως
ὄλες τὰς δουλειὰς του. Ὡς καὶ τὰ παιδιὰ
του ἀκόμη.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΓΡΟΦΤΛΑΚΟΣ

Ὁ κατηγορούμενος εἶχεν εἰς τὴν κτητι-
κότητά του δύο παρανόμους καλάδια ἐλαίας
λαθραίων κ' ἐπειδὴ τις ἐγὼ ἐπ' αὐτοφῶρος
τὸν εἶχα συλλήψαι καὶ διὰ τὰς μνησθεῖσας
καλάδους ἐλαίας λαθραίων ὅτι τὰ ὑποξήρесе
διὰ κλοπῆς, τὸν ἔστειλα εἰς τὴν Δημαρχίαν,
εἰς τὸν ὅποιον ἀμέσως ἐνεργηθεῖσας κατά-
σχσεις, ἀποκαλύφθη, ὅτι εἶχε κλέψει ἐλαίας
δύο λαθραίως καλάδια.

Διὰ ταῦτα πάντα ἐπειδὴ τις ὁ ἐγκλημα-
τίας τὴν ἐπισήμως κατάθεσις μοι αὐταπαρ-
γέτω τὴν περίπτωσιν τοῦ πράγματός λεπτο-
μερῶς ἀναφέρω ὅτι τὸν ἐγκληματίαν συνέ-
λαβον ἑπαυτοφῶρος περίπου εἰς τὴν κτη-
τικότητα τῶν δύο λαθραίων καλάδια ἐλαίας.

(Ὅ,τι πιστὸν ἀντίγραφον)

Ὁ ἀντιγράφας

Ψ. Κλέφτης.

Γιὰ ρεκλάμες κ' ἀγγελίες
Κάνουμε ἄλλες συμφωνίες

Καρφίτσες, σκουλαρίκια, βραχιόλια, δαχτυλίδια,
καὶ κάθε κόσμημα, παιδιὰ, στοῦ Σοφοκλῆ Μπου-
[χλέλη]

Νὰ κάτε καὶ νὰ δῆτε περίφημα στολίδια,
μαλαματένιες Παναγιές καὶ χρυσομένον ἀγγέλοι.

Τὰ μαγιζάκι του παντοῦ εἶναι πολὺ γνωστὸν
κ' εὐρίσκειται λίγο λοξὰ στὸν Ἅγιο Συμεών,

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΑΚΙΑ

— Ἀπωλέσθη παρὰ τὴν ὁδὸν Βαβᾶ Ἑσκή
μία ὀμβρέλλα, ἀνήκουσα εἰς ἕνα Κύριον χρω-
ματος φαιοῦ καὶ μὲ λαβὴν ὀστεῖνην.

— Ζητεῖται οἰκόπεδον ὑπὸ τινος Κυρίου
100 ποδῶν τὸ μήκος καὶ 40 τὸ πλάτος.

— Ἀπωλέσθη σκυλλος, ἀνήκων εἰς ἕνα
Κύριον μὲ κομμένη οὐράν καὶ μὲ φίμωτρον εἰς
τὴν μύτην.

Ὁ Ψαρῆς